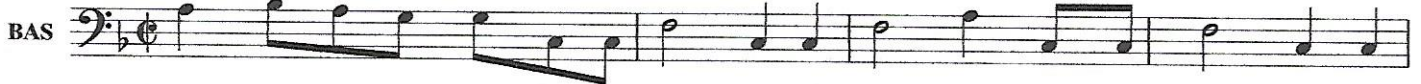

1. Løft din hat.

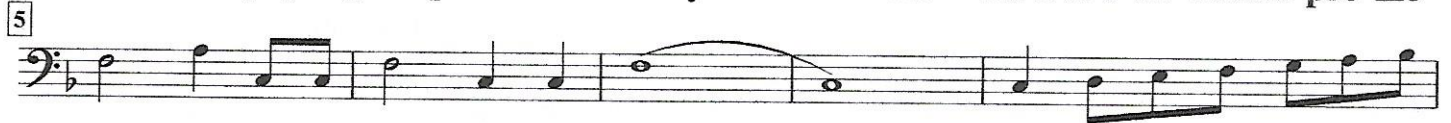
Børge Müller

Kai Normann Andersen

vers 1

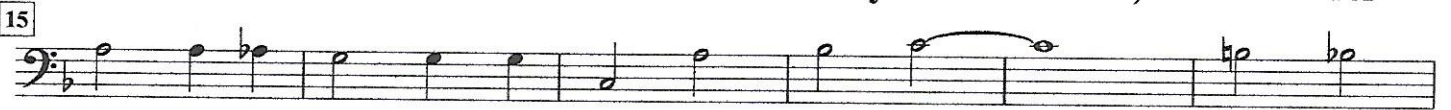
1. Tæp-pet går op. Man ser en lys - en-de fla - de. Det'r en strand-pro-me-

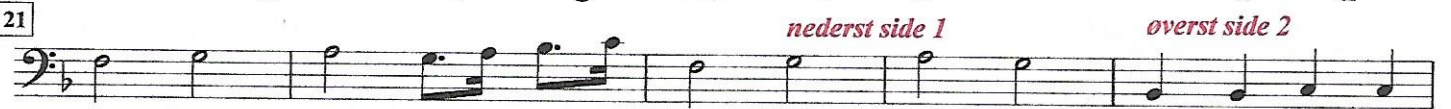
- na - de, an-no nit - ten nul - nul. Sce-nen er fuld af un-ge

smuk-ke hen-ri-ven-de kvin-der o-ver sky-er-nes tin-der, sid- - der

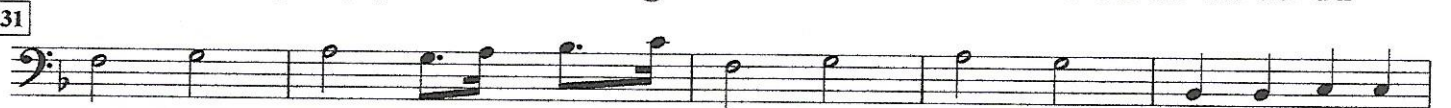
so - len og skin - ner, som guld uh u u u u

Løft din hat Så er sa-gen sik - ker nok, Hver gang jeg ser min

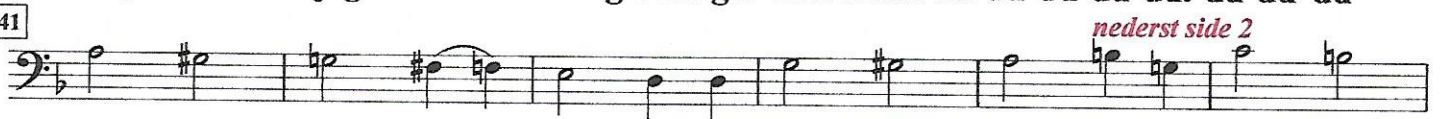
skat, så svin-ger jeg min stok og løf-ter min hat. du du du du du du du du

Glad jeg går, og så snart mit ø - je når en yn - dig pi - ge-

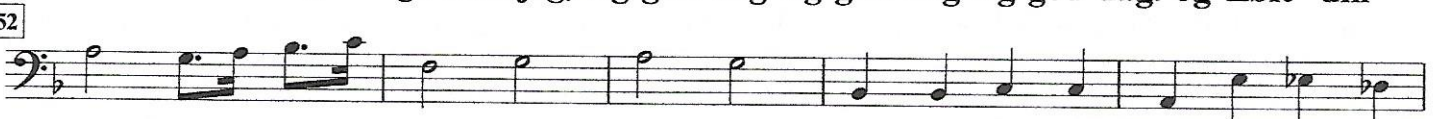
- flok, så løf-ter jeg min hat og svin-ger min stok. du du du du du. du du du

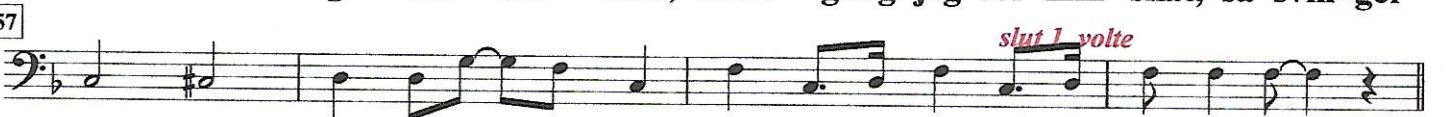
thi ga - lan - te - ri kan en pié li' Hvis du er klog gør

du li - ge-som jeg, sig god-dag sig god-dag sig god dag. og Løft din

hat Så er sa-gen sik - ker nok, Hver gang jeg ser min skat, så svin-ger

jeg min stok og løf - ter min hat. du du du du du du du du